

Του Π. ΠΑΝΤΕΛΗ

Δεν πρόκειται να χορτάσει τους πεινασμένους του πλανήτη. Ούτε να καλύψει την παγκόσμια οικονομική κρίση. Δεν θα μειώσει το ελληνικό δημοσιονομικό έλλειμμα. Ούτε το δημόσιο ελληνικό χρέος. Μπορεί, όμως, κάποτε να σταματήσει τα ελληνικά αγροτικά τρακτέρ να μπλοκάρουν τους μεγάλους ελληνικούς δρόμους. Είναι η στέβια (επίσημα *stevia rebaudiana*). Ενας μικρός θάμνος, που φυτρώνει στη βόρεια Παραγουάη. Είναι ένα -ας το πούμε- τροπικό βότανο με μαλακό κορμό (ποώδες). Γλυκαντικό, 300 φορές πιο γλυκό από τη ζάχαρη και χωρίς θερμίδες. Πατρίδα του η Λατινική Αμερική. Καλλιεργείται σε μεγάλες εκτάσεις στην Παραγουάη, Βραζιλία, Αργεντινή, Κίνα. Καταναλώνεται σε μεγάλες ποσότητες στον Καναδά, Αυστραλία, Ιαπωνία, Κορέα, Ισραήλ, Μαλαισία. Από την Κίνα μεταφέρθηκε στην

Ελλάδα, Πορτογαλία και Ιταλία. Για να μη λέμε υπερβολές. Η Ε. Ένωση δεν έχει εγκρίνει ακόμη την καλλιέργεια της στέβιας, όπως ζητούν οι τρεις χώρες -μέλη τελευταία η Γαλλία με τη Γερ-

Κι αν σου «πιάσει» η γλυκιά στέβια;

μανία. Για την Ελλάδα η στέβια μπορεί να έχει, λέει, ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Ν' αντικαταστήσει τα σαχαρότευτλα και την καλλιέργεια καπνού, που προβλέπεται να περιοριστεί, ακόμη περισσότερο, μετά τη νέα αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής το 2013.

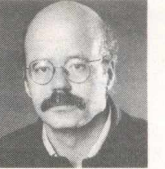
Μ' αυτή τη λογική, ειδική μελέτη για τη στέβια είχε τεθεί πριν ένα μήνα στην επιτροπή Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης του Ευρ. Κοινοβουλίου. Η μελέτη διαπιστώνει ότι η μεταρρύθμιση του καπνού είχε συνέπεια τη μαζική απώλεια θέσεων εργασίας και την απεργήωση της υπαίθρου. Θεωρεί ότι μοναδική λύση για την αντικατάσταση του καπνού «διαφαίνεται η καλλιέργεια του φυτού στέβια, υποκατάστατου της ζάχαρης».

Και η Ελλάδα προβληματίζεται. Σε ορισμένες ελληνικές περιοχές καλλιεργείται πειραματικά η στέβια. Είναι μια έρευνα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, που συνεργάζεται με ομάδες καπνοπαραγωγών σε παραδοσιακές καπνοπαραγωγικές περιοχές: Καρδίτσα, Ξάνθη, Κιλκίς, Ελασσόνα, Λαμία, Αγρίνιο. Χρηματοδοτείται από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης με 272.000 ευρώ από το Ταμείο Ερευνών Καπνού της Ε. Ένωσης.

Αν «πιάσει» η στέβια στην ελληνική γη, θα κερδίσει τους Έλληνες καπνοπαραγωγούς. Η καλλιέργειά της, ανάλογη με του καπνού, έχει λιγότερα έξοδα και καλύτερη απόδοση. Θα εγκριθεί από την Ε. Ένωση; Έχει ένα πρόβλημα. Δεν εξυπηρετεί μεγάλα συμφέροντα και είναι αντίθετη με τα συμφέροντα από τα σαχαρότευτλα της Β. Ευρώπης...

Πλανήτης ΓΗ

ΙΔΕΕΣ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Του TAKH MIXA
(www.tamichas.wordpress.com)

B. EICHENGREEN Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΚΛΕΪ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ «ΡΗΞΗ»

Ο Φίλιππος Πετσάλνικος και ο Barry Eichengreen δεν έχουν πολλά κοινά ούτε καν γνωρίζονται μεταξύ τους. Ο πρώτος είναι πρόεδρος της ελληνικής Βουλής και ο δεύτερος ένας γνωστός καθηγητής Διεθνούς Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο του Μπέρκλεϊ της Καλιφόρνιας. Όμως ο Αμερικανός καθηγητής θα συμφωνούσε με τις πρόσφατες δηλώσεις του Έλληνα πολιτικού ότι είναι απλοϊκό να ισχυρίζεται κανείς ότι η Γερμανία απλά ζημιώνεται από την ύπαρξη της Ελλάδας (και των άλλων προβληματικών μεσογειακών χωρών) και ότι δεν αντλεί κανένα όφελος.

«**Ε**γώ θα πήγαινα ένα βήμα πιο πέρα», μας λέει ο κ. Eichengreen σε τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε μαζί του, «και θα υποστήριζα ότι η Γερμανία φέρει ένα μέρος της ευθύνης για την κατάσταση της Ελλάδας και των άλλων "γουρουνιών" (PIGS). Αφενός ζήτησε και πέτυχε τη δημιουργία μιας Κεντρικής Τράπεζας που ακολουθεί μια πολύ σφιχτή νομισματική πολιτική που εντείνει τα προβλήματα των "γουρουνιών". Επίσης, το μεγάλο πλεόνασμα που έχει η Γερμανία στο ισοζύγιο των τρεχουσών συναλλαγών επιδεινώνει περαιτέρω τα προβλήματά τους. Τέλος, ως μην ξεχνάμε ότι η Γερμανία δεν έχει προωθήσει δημοσιονομικά μέτρα τόνωσης που θα βοηθούσαν την ευρωπαϊκή οικονομία».

Όμως από την άλλη πλευρά δεν είναι υπερβολικό να περιμένει κανείς από τον Γερμανό φορολογούμενο να διαθέσει τις αποταμιεύσεις του για να σωθούν τα «γουρούνια» όταν ήδη συνεισφέρει στα τεράστια ποσά που δίνονται σε αυτές τις χώρες μέσω των διαφόρων μεταβιβαστικών πληρωμών;

«Ισως από την άλλη όμως πλευρά και η Γερμανία έχει αντλήσει τεράστια οφέλη από τη δημιουργία του ευρώ. Γι' αυτό έχει τεράστιες ευθύνες να προωθήσει τα απαιτούμενα μέτρα τα οποία χρειάζονται προκειμένου να δημιουργηθούν οι μηχανισμοί που απαιτούνται για τη διάσωση μιας χώρας που αντιμετωπίζει προβλήματα».

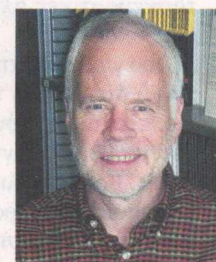
Πολιτική ενοποίηση δεν γίνεται με «εθνική κυριαρχία»

Πρόκειται για μηχανισμούς που θα οδηγήσουν στην ολοκλήρωση της νομισματικής ενοποίησης της Ε.Ε. η οποία σήμερα, κατά τον συνομιλητή μας, παραμένει ατελής.

«Η ελληνική κρίση αποδεικνύει ότι η νομισματική ένωση της Ευρώπης δεν έχει ολοκληρωθεί και αν παραμείνει σε αυτό το ατελές στάδιο, δεν είναι βιώσιμη».

Η ολοκλήρωση της νομισματικής ενοποίησης, σύμφωνα με τον Αμερικανό καθηγητή, απαιτεί μεταξύ άλλων τη δημιουργία ενός «χρηματοδοτικού μηχανισμού έκτακτης ανάγκης» που να παρεμβαίνει σε περιπτώσεις όπως της Ελλάδας. Αυτός ο μηχανισμός θα αποτελείται από μια ομάδα από «Ειδικούς Κυβερνήτες» τους οποίους θα διορίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι «Κυβερνήτες» θα ανελάμβαναν τον άμεσο έλεγχο της διαμόρφωσης και υλοποίησης του προϋπολογισμού της χώρας που αντιμετωπίζει την κρίση.

Ο μηχανισμός αυτός διαφέρει σε ένα πολύ κρίσιμο σημείο από την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Σε αντίθεση με το ΔΝΤ που παρεμβαίνει μέσω της κυβέρνησης της χώρας που ζητάει βοήθεια, η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω των «Κυβερνητών» θα ήταν άμεση στον βαθμό που στην ουσία θα ανελάμβανε την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής της χώρας για όσο και-

Barry Eichengreen

ρο κρινόταν αναγκαίο. Με αυτό τον τρόπο δεν θα ετίθετο καν θέμα για το κατά πόσον π.χ. η ελληνική κυβέρνηση θα τηρούσε τα μέτρα τα οποία υποσχέθηκε -καθόσον στην ουσία δεν θα υπήρχε ελληνική κυβέρνηση τουλάχιστον στον οικονομικό τομέα και για όσο χρόνο θα διαρκούσε η κρίση.

Όμως αυτό στην ουσία δεν θα σήμαινε κατάργηση της «εθνικής κυριαρχίας» στον τομέα της οικονομικής πολιτικής, ρωτήσαμε τον συνομιλητή μας;

«Πράγματι αυτό είναι γεγονός. Όμως αν οι ευρωπαϊκές χώρες επιθυμούν σοβαρά να εφαρμόσουν τη νομισματική ενοποίηση, θα πρέπει να προχωρήσουν και στην πολιτική ενοποίηση. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να αφήσουν την ιδέα της "εθνικής κυριαρχίας" και ανάλογες ιδέες πίσω τους. Όπως πίσω τους θα πρέπει αφήσουν και την εμμονή τους σε "εθνικές ταυτότητες". Διότι όσο ο Γερμανός βλέπει τον εαυτό του πρώτα ως "Γερμανό" και όχι ως "Ευρωπαίο" τόσο θα αρνείται να προσφέρει οικονομική βοήθεια στην Ελλάδα. Από την άλλη πλευρά, μπορούν να διατηρήσουν αυτές τις ιδέες αν το επιθυμούν αλλά σε αυτή την περίπτωση δεν πρόκειται ποτέ να ολοκληρώσουν τη νομισματική τους ένωση και θα αντιμετωπίζουν συνεχώς προβλήματα όπως αυτά που βλέπουμε σήμερα».